



Francesc Macià

Nascut a Vilanova i la Geltrú, a la casa parel
del CARRER DE SANT PAU, NUMERO 27, el
dia 21 d'octubre del 1859.

Tot el poble de Vilanova i la Geltrú, i el
de Catalunya entera anirà a rebre
HOMENATGE a

Francesc Macià

passant amb el més religiós SILENCI
per davant de la casa on va néixer,
durant els dies de recolliment i de re-
cord de la Diada de Tots Sants.

L'any 1859 s'escaigüé d'ésser el de la restauració
dels Jocs Florals. El vilanoví adoptiu i excels
parel VÍCTOR BALAGUER en fou un dels
restauradors.

Ventosa i Roig "Les muntanyes, boscos, rius i llacs de Catalunya" que també havia resultat premiat als Jocs florals de Mendoza, en aquest cas el premi l'havia concedit l'Institut de Ciències Econòmiques de Catalunya, amb seu a Londres².

La proposta concreta passava per encarregar l'edició dels llibres a Joan Rius Vila des de Vilanova, i la compaginació i correcció de galeres la realitzaria el vilanoví Humbert Pardellans, exiliat a París³. L'aspecte financer es mantindria centralitzat a Mendoza.

Així mateix Rossell demanà a Ventosa i Roig que trametés a Vilanova diversos exemplars dels dos volums de les memòries d'Amadeu Hurtado, publicats a Mèxic per l'editorial Xaloc el 1956 i 1958 respectivament, amb la finalitat de què servís de fons editorial de cara a una eventual edició vilanovina d'aquella obra.

Pel que fa a la proposta concreta de commemoració del naixement de Macià, l'associació pretenia que un acte destacat es celebrés a Vilanova. En concret una manifestació silenciosa havia de passar per davant de la casa on va néixer Macià. Perquè l'acte tingués un caire multitudinari es volia fer coincidir amb la diada de Tots Sants, per bé que Francesc Macià havia nascut un vint-i-un d'octubre.

Des de Mèxic, Germanor Vilanovina va imprimir un díptic, repartit per Vilanova de forma clandestina, que recordava l'efemèride i feia una crida per afegir-se a la commemoració.

Segons la informació que Rossell comunicà a Ventosa i Roig, la por ciutadana a la probable resposta repressiva del règim va fer fracassar l'intent de mobilització, encara que segons ell la iniciativa va tenir la virtut de "posar en tensió els nostres i ells, és a dir, que tots dos bàndols varen pensar que es trobaven en presència d'un fet revolucionari passiu, i la figura de l'Avi Macià avui estarà a la llar d'una munió de catalans"⁴.

Els delegats

Per la documentació que ens ha arribat, suposem que els escassos vilanovins de l'interior que d'alguna manera estaven adherits a Germanor Vilanovina eren en bona part membres, o s'agrupaven a l'entorn, del Centre d'Estudis de la Biblioteca Museu Balaguer.

A les cartes de Rossell a Ventosa i Roig no s'esmenta cap nom "per raons obvies, (però) tots sabem que es tracta de persones d'alts sentiments de vilanovisme i de catalanitat". L'únic nom que surt és el de Joan Rius Vila, lligat a la tasca editorial projectada.

Un esforç meritori de l'associació va ser l'intent de promoure representats o delegats a tots els països on s'havien establert vilanovins. En una circular de juny de 1960 figura una relació de delegats, les dades dels quals transcrivim de forma simplificada.

Artigas Xambó, Pere	Santiago (Xile)
Bertran, Ramon	Mar del Plata (Argentina)
Camps Ill, Josep	Lima (Perú)
Fradera, Gabriel	Guadalajara (Mèxic).
Frangioni, Enric	Sao Paulo (Brasil).
Montañés, Vicenç	Posta Leiva (Paraguai)
Munner Soler, Ricard	Buenos Aires (Argentina)
Pardellans, Humbert	París (França)
Rossell, Ricard	Mendoza (Argentina)
Urgellés, Joan	Marsella (França)
Vaqué Curto, Lluís	Montevideo (Uruguai)
Ventosa Roig, Joan	Mèxic D.F. (Mèxic)
Virella Bloda, Albert	Pataias-Gare (Portugal)

A la circular s'esmenta que mancava l'adhesió de delegats de Colòmbia, Cuba i Veneçuela, on es coneixia l'existència de molts vilanovins residents. Una de les tasques dels delegats consistia en recollir les dades de les famílies vilanovines que residien a la mateixa ciutat o país, per arribar a establir un cens fiable de l'organització.
